

spotkanie wigilijne

Wigilia świąt Bożego w tradycji chrześcijańskiej oznacza dzień poprzedzający Boże Narodzenie, kończący okres adwentu.

W Kościele rzymskokatolickim, starokatolickim jak i u protestantów wigilia Bożego Narodzenia jest obchodzona 24 grudnia, w Kościele greckokatolickim i prawosławnym – 6 stycznia (w związku z posługiwaniem się kalendarzem juliańskim), a w Kościele ormiańskokatolickim – 5 stycznia.

Zgodnie z tradycją w Polsce wieczerza wigilijna rozpoczyna się wraz z „pierwszą gwiazdką na niebie”. Jest to symboliczne nawiązanie do Gwiazdy Betlejemskiej zwiastującej narodzinę Jezusa, którą według Biblii na wschodniej stronie nieba ujrzeli Trzej Królowie. Wieczerzę, jak każe obyczaj, postną, rozpoczyna się modlitwą i czytaniem fragmentu Ewangelii Mateusza, Łukasza lub Jana w części dotyczącej narodzin Jezusa. Potem uczestnicy wieczerzy wzajemnie przełamują się opłatkiem, jednocześnie składając sobie życzenia.

Na stole przykrytym białym obrusem z wiązka sianka pod spodem ustawia się o jedno nakrycie więcej, niż wynosi liczba zgromadzonych osób. Dodatkowe miejsce przy stole wigilijnym przeznaczone jest dla niezapowiedzianego gościa, a zwyczaj ten upowszechnił się w XIX wieku. Ważnym zwyczajem towarzyszącym wigilii Bożego Narodzenia jest śpiewanie kolęd. Często też pod choinką umieszczane są prezenty, które wedle tradycji przynosić ma gwiazdor, św. Mikołaj, dzieciątko, aniołek lub gwiazdka.

W naszym przedszkolu, jak co roku, celebруем uroczysty obiad wigilijny i zgodnie z tradycją stoły nakrywamy białymi obrusami, stroimy je świątecznymi dekoracjami, dzielimy się opłatkiem życząc sobie nawzajem wszelkiej pomyślności i radosnych świąt.

Po życzeniach wszyscy wspólnie zasiedliśmy do stołów, na których nie brakowało świątecznych przysmaków. Nie zabrakło też wspólnego kolędowania i uroczystego, świątecznego nastroju pełnego życzliwości i serdeczności.

Wierzmy, że wspólne świętowanie przyczyniło się do kultywowania typowo polskich tradycji i było miłym wstępem do przeżywania Świąt Narodzenia Pańskiego.

Małgorzata Sroka i Lucyna Kopek